



עת"א 37115/07/15 - מרק בנימינוב, נגד הממונה על עבודות שירות, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 37115-07-15 בנימינוב נ' הממונה על עבודות 20 ספטמבר 2015
שירות ואח'
בפני כבוד השופט א' קיסרי
העותר
נגד
המשיבים
1. הממונה על עבודות שירות
2. מדינת ישראל

פסק דין

עתירה המכוונת כנגד החלטתו של מפקד מחוז הצפון של שירות בתי הסוהר ("שב"ס") מיום 10.6.15, על פי סמכותו לפי סעיף 51ט' לחוק העונשין, התשל"ז - 1977, אשר אימץ את המלצתו של הממונה על עבודות השירות, והורה על הפסקת עבודות השירות של העותר וכי על העותר לרצות את יתרת ימי מאסרו כמאסר ממש במתקן כליאה ("ההחלטה").

בנימוקי ההחלטה צוין כי העותר נעדר מהעבודה, אינו מבצע ראוי את המשימות שהוטלו עליו ולא ציית להוראה של הממונה, כמתחייב מן הכללים לריצוי מאסר בעבודות שירות.

מכתב העתירה עולה שהעותר איננו חולק על נכונותם של נימוקי ההחלטה, אלא שלטענתו הוא נקלע למצב קשה והתנהלותו, שבעקבותיה ניתנה ההחלטה, היא פועל יוצא של מצב זה. לדברי העותר, הוא מצוי בחובות כלכליים כבדים ובעקבות כך נקלעה גם אמו לקשיים, בשל כך שחלק מנושיו פתחו נגדה בהליכי גבייה. לטענתו, מצב דברים זה הביא אותו לנסות לסייע לה בכך שהוא יעבוד בעבודה נוספת על זו שאותה הוא צריך לבצע בגדר עבודות השירות, וכתוצאה מכך הוא נעדר לעיתים ממקום העבודה שיועד לו כעבודת שירות. העותר מוסיף ומציין שצריכת האלכוהול שיוחסה לו והייתה אחד מנימוקי ההחלטה, גם היא פועל יוצא של מצבו הקשה, הקשור גם להתמכרותו לאלכוהול. העותר הוסיף וטען שבנסיבות המיוחדות של העניין, יש להעדיף את אינטרס השיקום ולאפשר לו להמשיך בריצוי עונשו בעבודות שירות עד תום תקופת המאסר.

בתשובת שב"ס נטען כי יש לדחות את העתירה מחמת שטענות העותר אינן מגלות עילה להתערבות בהחלטה.

בדין שהתקיים ביום 6.9.15 טענה ב"כ העותר כי בנוסף לנטען בכתב העתירה, העותר לא הוזהר כראוי לפני שנערך לו השימוע והוא לא הועמד על התוצאות האפשריות מהתנהלותו, שבעטיה בסופו של דבר ניתנה ההחלטה.



לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בחומר שהוגש, אני מחליט לדחות את העתירה. אכן, כפי שמציינת ב"כ שב"ס, טענות העותר אינן מכוונות כנגד סבירות ההחלטה ולא נטען כי היא בלתי סבירה. למעשה, ההיפך הוא הנכון. בכתב העתירה ציין העותר את הנימוקים שביסוד ההחלטה, והוא אף הוסיף (בסעיף 5 לכתב העתירה) שהוא אינו מפחית מחומרת מעשיו אלא שיש להביא בחשבון את נסיבותיו האישיות, כפי שציינתי לעיל.

טענת העותר בעת הדיון מיום 6.9.15, שהוא לא הוזהר כראוי, אינה יכולה להישמע מחמת שהיא לא נזכרה בכתב העתירה. אולם אפילו אם לא הייתי מחמיר עם העותר בעניין זה והייתי מוכן לשקול את הטענה לגופה, באה מצד שב"ס הכחשה שאלה הם פני הדברים, ונטען כי נערכו לעותר שתי שיחות בירור קודם למועד השימוע, ובשתי הזדמנויות אלה הוא הוזהר והועמד על התוצאות האפשריות מהתנהלותו.

בשולי הדברים אוסיף, כי לא התעלמתי מטענות העותר בנוגע לקשיים שאליהם הוא נקלע ואף נתתי להם את המשקל שלדעתי הוא ראוי. בצד זאת יש לזכור כי לקשיים ולנסיבות המיוחדות שאותם תיאר העותר יש רלוונטיות מועטה כאשר זוכרים שעל העותר לרצות עונש מאסר. ריצוי העונש בעבודות שירות הוא בבחינת פריבילגיה שניתנה לעותר, וקשיים סובייקטיביים אינם מפחיתים מחובתו לרצות את העונש שנגזר עליו.

סיכומי של דבר, כאשר העתירה אינה מצביעה על חוסר סבירות של ההחלטה, ובהעדר עילה אחרת להתערבות בהחלטה, אין מנוס מדחייתה.

העותר יתייצב למאסרו בבית מעצר קישון ביום 6.10.15 עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

ניתן היום, ז' תשרי תשע"ו, 20 ספטמבר
2015, במעמד הצדדים ובאי כוחם.
אלכס קיסרי, שופט